

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XII. Piè puerum Virgo respiciens, ut è medijs flammis incolumis
exeat, efficit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

gina, tandem decreui mecum filium tuū habere, quan-
diu à me filia mea abērit. Egregia uero Virginis
benignitas, & mirabilis mansuetudo. Quasi. n. ipsa
uerita, ne suo filio sibi carendum esset, si mulieri non
restitueretur filia, lupo continuò iussit, ut ab illa disce-
deret; quod statim euenit. Quare ij, qui atrocis ferae
uestigia persequebantur, puellam se suauib. pomis
oblectantem inuenere. Ac quidem eius gutturi lupi
morsuunculae leniter impressae cōpertae sunt; ut tan-
ti miraculi testimonium apertè uideretur. Perducta
deniq. ad matrem filia, & ipsa laetissimè ad Virginis
statuam accurrit, eiusq. gremio puerum reposuit. Fe-
rè idem miraculum legitur lib. I.

MIRAC. VIRG. XII.

*Piè puerum Virgo respiciens, ut è medijs flammis in columnis
exeat, efficit.*

Mulier diuino cultui ualde dedita, saepe An-
gelica salutatione Virginem salutabat.
Forte ad maritum in opere rustico se exer-
centem cibum ferre oportebat; neq. uero quisquam
offerebatur, cui filiolum, quem habebat, commenda-
ret. Quare Virginem consueta precatione coepit
orare, & illi filium commisit, quo domi solo relieto,
ipsa in agrum properauit ad maritum. Interim uici-
ni aedeis ignis acriter compressit, ita ut tota domus,
in qua erat puer, & ipsa exarserit. Ea re parentib.,
qui in agro erant, nunciata, ubi redeunt, domum pe-
nitus combustam uident. Miseri ob tantam iacturam
trista-

LIBER SECUNDVS.

121

tristabantur; sed grauiori dolore illos filius opprimebat, quem amissum existimabant. Coepit autem mater, dolore diuulsa ita conqueri. Heus, Virgo sanctissima, tibi abiens filium meum commendaui; sub fide, & praesidio tuo tutum illum esse existimabam: qui igitur fieri potuit, ut mihi illum non conseruaris? Vix haec locuta erat, cum filium uiuum, & à flammis eruptum uident.

MIRAC. VIRG. XIII.

Infans, qui Christi infantis statuae panem dederat, triduo post ad coelum uita excedens effertur.

Propè Rhenū in oppido celebri, cui Spirae nomen est, Dei matris cuidam imagini, quae ter D. Bernardum allocuta est, diuinos honores omnes largiuntur. Ibi ipsam pietatis reginam uehementer pro salute sua orabat mulier, cuius puer comedens, paullulum panis, Virginis pueri imagini obtulit, eū illis uerbis salutans, quib. in primo congressu Germani utuntur; deinde miserè ftere incepit. Quarè paruum eius simulachrum, qui maximus, & optimus cuncta supercilio mouet, laetè puerum illum amplexatum est; dicens, noli ftere, puer; post. n. triduum mecum accumbens, coelestis panis cibum capies. Illa audiens mulier, ualde metuit, & re seni sacerdoti ibidem narrata, quid illud portenderet, percunctata est. Ille prudenter eam rem expendens, mulierē monuit, ut diligenter, quid filius ageret, obseruaret; ei post tri duum filium sublatum iri dicens. **Q**uod uti praedictū fuerat.